

ANTWOORDEN op de vraag van Monic Slingerland

Afwezige moeders, sterke moeders, interim-moeders

De oproep om een beeld van moeder de vrouw te schetsen, leverde veel vertellingen op. Bijzondere verhalen.

Een mooi gebaar

Twee vrouwen. De een heeft mij gebaad en aan de andere heb ik mij gehecht. Mijn moeder was achtentwintig. Ze had al vier kinderen. Ik diende me vijftien maanden na de jongste aan. Symbolisch droeg mijn moeder mij over aan haar kinderloze oudere vriendin. "Deze is voor jou." Ik werd naar haar genoemd en in gedachten zie ik voor me hoe ze mij in haar armen legt. Als kind voelde ik me geliefd en uitverkoren. De anderen moesten een moeder delen, ik had er een voor mijzelf. Aan dit geluk kwam een eind, want ze stierf toen ik negen was, bijna tien. Moeder was volkomen

ontrepperd, zo ook de kinderen. Ik voelde me verloren, ik werd niet gezien en niet getroost. Er werd zelden meer over haar gesproken, maar het was 'een mooi gebaar'.
Evelien Brak Groningen

De moeder de vrouw

Met haar drie jonge kinderen zat ze die zomer elke middag bij de zandbak voor onze flat, waar ik ook zat met mijn twee kinderen. Ik zag en hoorde hoe ze met hen omging. Innig en liefdevol. En ineens wist ik, als kind van emotioneel afwezige ouders, zo doe je dat, houden van je kinderen, en ik begon haar gedrag te imiteren. Na de geboorte van mijn derde kind, ruim een jaar later, werd ik overweldigd door emoties die ik bij de andere twee niet ervaren had; ik was moeder geworden. Dus ja, de moeder de vrouw is voor mij die buurvrouw van tien-hoog, van wie ik de naam niet meer weet, maar die meer voor me gedaan heeft dan ze

De anderen moesten een moeder delen, ik had er een voor mijzelf

in de verste verte maar kan beseffen.
Wenda Spijker-Kamminga Moddergat

Angst

Tegelijk met het kind werd de angst van de moeder geboren. De eerste schreeuw, de kennismaking met een nat glibberig wezen dat meetilde op haar bevende buik, vastgeketend aan de navelstreng. Borstvoeding, daar zou hij van groeien en daarmee de angst van de moeder. Ze werd daadwerkelijk de enige van wie het kind afhankelijk was. Lucht kwam van de vader met de fles en de crèche en het werk dat haar boeide. Ze genoot van het kind, zijn openheid, blijheid en gulzige nieuwsgierigheid naar de wereld om hem heen. Haar zoon, ze zou hem verdedigen en liefde geven, maar vooral snel zelfstandig maken.

Willemien Rüter Haarlem

Aan haar tafel

Ik zit in haar huis, aan haar tafel, tus-

sen haar boeken. Maar zonder haar voelt het vreemd en leeg. In december moest ze afscheid nemen. Zo te zien zonder angst of verdriet, hoogstens met spijt dat haar tijd erop zat. Maar hoeveel meer tijd kun je verwachten, als je al negentig keer het riet hebt zien bloeien?

Anneke Meijer-Treep Vledderveen (Gr.)

Met ijzeren hand

Heel soms zei mijn vader 'vrouw' tegen mijn moeder, vaak in een zin als: "Vrouw, wat vind je ervan?" Vader had een somber karakter en moeder compenseerde wat hij liet liggen. Zij schreef op wat hij niet op kon schrijven, zij runde de winkel met ijzeren hand als hij vond dat hij op de kwekerij aan het werk moest. Zij was sterk en onverbiddelijk, hij rechtlijnig en zwaarmoedig. Hij wist zich het hoofd van het gezin, maar zij het nekje waar alles om draaide.

Wim Drost Ede